

af den samme Bestyrelse eller af Finantsministeriet. Men hvad vilde saa Følgen blive? Der vilde fremkomme et særligt Ansvar, som naar man holdt sig til de samme Tarifer som for de frivillige Forsikrere, vilde medføre et vist Tab, som Finanterne maatte dække, eller ogsaa maatte man sætte Tarifen lidt højere. Men det vil heller ikke staae til; man kan ikke oprette en saadan særlig Anstalt for tvungne Indskud med højere Tarifer. Der er nemlig mange Embedsmænd, der kunne producere en fuldkommen god Helbredsattest, og dem kunde man dog ikke tvinge til at betale efter de højere Tarifer, da de kunne sørge fuldstændigt for deres Enker ved for en billigere Betaling at tegne Forsikringer i den almindelige Livsforfikkingsanstalt. Saa maatte man altsaa atter noget stærkere forhøje Præmierne for dem, som blive tilbage og ikke kunne præstere en fuldstændig Helbredsattest. Man maatte saaledes opkræve Betalingen, og de Embedsmænd, som ikke kunde levere en fuldkommen Helbredsattest, maatte altsaa betale en meget stor Præmie. Nu er Spørgsmaalet, om man ikke kan udsævne dette paa en Maade, hvorved Andre virkelig ikke lide noget betydeligt Tab. Vi have en Livsforfikkingsanstalt, der af den Grund kan være billig mod alle Interessenter, ogsaa de frivillige, fordi den ikke er et Actieselskab og altsaa ikke skal tilvejebringe et Overskud, der udbetales Actionairerne som Udbytte; vi have en Livsforfikkingsanstalt, der ved at være undergiben Statens Control i det Hele bliver bestyret meget billigt, og som derhos ogsaa af den Grund kan være billig, at den har Statens Garanti. Nu er Spørgsmaalet dette: Kan det forsvares, at Livsforfikkingsanstalten sætter sine Tarifer en lille Smule højere op, saa at de ogsaa blive tilstrækkelige til at dække det mulige Tab paa de pligtige Forsørgelser, til Gjengæld for, at Staten yder den sin overmaade vigtige Garanti. Stillingen er jo denne, at Anstalten paatager sig en lille Byrde, men til Gjengæld faaer et stort Gode i den kongelige Garanti, og denne kongelige Garanti er, uden at det koster Staten en Skilling, en stor Besparelse, fordi den fjerner ethvert Spørgsmaal om Udbytte og Dividende til Actionairer. Men der kom-

mer en anden Betragtning til netop med Hensyn til Fremtiden. Med Hensyn til Fortiden er Forholdet nu engang afgjort; vi kunne ikke ændre, hvad der er skeet med Hensyn til denne Forbindelse. Men hvad skeer der nu med Hensyn til Fremtiden? Naar Staten maatte overtage de pligtige Forsørgelser og drive denne Forretning, vilde den naturligtvis som sin Andeel i det beregnede Overskud lade sig udlægge en Deel af den Formue, der er tilstede. Men Staten kunde jo gaae videre og sige: Vi betragte, hvad der hidtil er tjent ved den hele samlede Anstalt, som Løn for den Garanti og Risiko, vi have haaret, og naar Anstalten nu bliver forandret, aflutte vi den hele hidtidige Anstalt og indbringe Overskudet, idet vi med Hensyn til den Garanti, som bliver staaende, efter alle opgjorte Beregninger ere fuldkommen sikke paa, at den ikke vil koste os Noget. Overskudet er jo for Diehlikket en meget betydelig Sum. Hvad gjør nu Staten ved Forandringen af Anstalten? Den siger: Vi lade det ved højere Tarifer og ved heldige Omstændigheder opstaaende Overskud, som er tilstede i den bestaaende Anstalt, gaae over til den nye Anstalt, som derved bliver istand til at give billigere Bilkaar, og vi betale ogsaa paa den Maade den nye Anstalt for at overtage den Byrde, som ligger i, at den ogsaa skal overtage de tvungne Forsørgelser. Det er altsaa den virkelige Stilling. Staten faaer gjenem de nedsatte Tarifer sine Embedsmænd forsørgede paa en billig Maade, imod at den paatager sig Garantien for, hvad deraf følger, og mod at lade det hidtil fremkomne, oparbejdede Overskud gaae over til den nye Anstalt. Det er Forholdet, og jeg troer, at saaledes som Forholdene ere, er det Noget, man idetmindste foreløbig kan gaae ind paa. Dette med Hensyn til de pligtige Indskud.

Jeg vender mig nu til den anden Side, nemlig til Forholdet mellem den tidligere Anstalt og den nye, der skal oprettes. Er der da noget Krav for de nuværende Interessenter paa, at Formuen, der nu er tilstede, skal holdes særskilt fra den nye Anstalt og ikke sammenblandes dermed? Der er ikke Tale om, at de nuværende Interessenter kunne faae